

Курбанова Т.*

ВСТАНОВЛЕННЯ ДИПЛОМАТИЧНИХ ВІДНОСИН МІЖ УКРАЇНОЮ ТА ОАЕ

Встановлення дипломатичних відносин між Україною та ОАЕ, що відбулося у жовтні 1992 року, та відкриття Посольства України в Абу-Дабі у жовтні 1993 року можна вважати початком практичної реалізації близькосхідного напрямку зовнішньої політики України.

16-17 квітня 1993 року відбувся візит в ОАЕ урядової української делегації на чолі з тодішнім Прем'єр-міністром України Л.Кучмою, під час якого були проведені переговори щодо налагодження двостороннього співробітництва між Україною та ОАЕ. 21 жовтня 1993 року в ОАЕ прибула передова група Посольства на чолі з Тимчасовим Повіреном у справах України в ОАЕ О.Семенцем, а з 1 січня 1994 року почало діяти Посольство України в ОАЕ.

У політичній сфері було визначено підтримання відповідного високого рівня двосторонніх відносин, перш за все шляхом активного обміну делегаціями (урядового та відомчого рівнів). Найбільшої активності ця робота набула в період 1993-1996 рр., коли відбувся цілий ряд візитів до ОАЕ українських делегацій на рівні Прем'єр-міністра, віцепрем'єр-міністрів, міністрів оборони, промислової політики, керівництва зовнішньополітичних відомств. У той же час, необхідно зазначити, що ініціатива щодо політичних контактів належала виключно українській стороні, що відображало певний дисбаланс у взаємній зацікавленості сторін.

На середину 1990 роках була сформована договірно-правова база двосторонніх відносин між ОАЕ та Україною. 1995 році була укладена міжурядова угода про торговельно-економічне співробітництво; у 1996 році було парафоровано ще дві угоди в сфері економіки (про уникнення подвійного оподаткування та про взаємний захист інвестицій).

На виконання відповідних доручень Прем'єр-міністра України щодо реалізації основних положень Послання Президента України «Україна: поступ у XXI століття» у 2001 році (у квітні та листопаді 2001 року) було організовано і проведено два Міжнародних форуми «Україна - ОАЕ: бізнес, інвестиції, приватизація».

Основним засобом реалізації інтересів України в сфері економічного співробітництва було обрано «масоване вторгнення» на еміратський ринок шляхом участі українських експозицій у численних міжнародних виставкових заходах, що проводяться в ОАЕ на регулярній основі. Свого часу така тактика принесла відчутні позитивні результати, оскільки дозволила достатньою мірою репрезентувати можливості вітчизняної економіки та її готовність до розгортання широкомасштабного співробітництва з ОАЕ та іншими державами близько східного регіону, зокрема, у традиційних для України експортних галузях (металургія, хімія), продукція яких користується тут підвищеним попитом.

---

* студентка 3 курсу спеціальності «міжнародні відносини» Інституту міжнародних відносин Київського національного університету імені Тараса Шевченка

Науковий керівник: проф. Скороход Ю.С.

Аналіз та оцінка стану двосторонніх політичних відносин між Україною та ОАЕ дають підстави стверджувати про значні нереалізовані резерви у цій сфері, перш за все це стосується необхідності переведення політичного українсько-еміратського діалогу у площину систематизованих регулярних контактів, їх поширення на регіональний та глобальний аспекти (в тому числі у сфері безпеки), вироблення та реалізації взаємоузгоджених кроків на міжнародній арені з метою розв'язання найгостріших проблем сьогодення.

Економічним стимулом розбудови двосторонніх відносин між Україною та ОАЕ був пошук нових та альтернативних ринків для просування вітчизняної продукції (на початковому етапі це здебільшого стосувалося традиційних предметів українського експорту - металургійної та хімічної продукції).

Розбудова двосторонніх торговельно-економічних відносин зосереджена на роз'ясненні на офіційному та індивідуальному рівнях можливостей і умов ведення справ у двох країнах, індивідуальній роботі з окремими підприємцями, організації торговельно-промислових виставок, забезпеченні участі українського ВПК у виставках військової техніки «Айдекс» та «Трайдекс».

Є реальні можливості активізації торгівельно-економічних відносин за рахунок збільшення товарообігу по вже існуючих напрямках співпраці (продукція металургійної та хімічної промисловості), а також використовуючи нереалізовані до цього часу резерви, насамперед потенціал України у галузі машинобудування (авіаційна, суднобудівна промисловість), у сфері високих технологій, агропромислового комплексу тощо.

Список використаних джерел

1. Алмонд Г. П., Дж., С. К., Далтон Р. Сравнительная политология сегодня. – М.: Аспект Пресс, 2002. – 536 с.
2. Козак Ю. Г., Ковалевский В. В., Макогон Ю. В., Ржепішевський К. І., Михайлюк О. Л.. Економіка зарубіжних країн: Навч. посіб. для студ. екон. вузів і ф-тів / Одеський держ. економічний ун-т / Юрій Георгійович Козак (ред.). — О.: Астропринт, 2002. — 352 с.
3. Чужиков В. І. Економіка зарубіжних країн: навч. посібник / Київський національний економічний ун-т. — К., 2005. — 308 с.
4. <http://www.oae.mfa.gov.ua/oae/ua/21730.ht>
5. http://pakfa.ucoz.ru/news/kontrakt_mezhdu_franciej_i_oaeh_po_rafal_blizok_k_podpisaniju/2011-05-23-1873
6. <http://uae.al-hayat.ru/index/0-9>
7. <http://www.world-asia.info/oae.htm>
8. http://www.perspektivy.info/oykumena/vostok/rol_stran_pers_zaliva.htm
9. <http://www.ukrtrade.info/ru/economics/detail.php?ID=1393>